

(١)

ملگرتيا او د انسان په شخصيت جوړونه كي د هغي اغيزي

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دي چې د ټولو مخلوقاتو پالونكي دي هغه پخپل كتاب كي فرمايلي: (الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ) ژباړه: «كله چي هغه ورځ راشي، نو د پرهيزگارانو پرته نور ټول دوستان به يو د بل دښمنان شي» او زه گواهي وركوم چي نشته لايق د عبادت مگر يو الله دي چي هيڅ شريك نلري، او زه گواهي وركوم چي زمونږ سردار او نبي محمد صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دي، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چي د قيامت تر ورځي پوري په نيكي سره د هغه تابعداري كوي.

و بعد:

په حقيقت كي انسان پخپل طبيعت سره ټولنيز پيدا شوی دی، او په ټولنه كي ژوند كوي، او د ټولني څخه اغيزمن كيږي، او د خپل شخصي نښو سره د نورو څخه يي توپير كيږي او په ټولني اغيزه پريږدي، نو په همدي اساس ناسته او ولاړه او د نورو سره نږدی والي د انسان په فكر او چلند باندي روښانه او فعاله اغيزه لري، او دغه ناسته او ولاړه د هغه د ژوند او اخرت د خوشبختي او بدبختي لامل كيدلاي شي. او بي له شكه مونږ يو مناسب او برابر شخصيت ته اړتيا لرو، چي د لوړو او غوره انساني او هيوادني مفاهيمو خاوند وي، ترڅو زمونږ څخه داسی يو نسل پاتي شي چي جوړونه وكړي او وړانی دی نه رامنځته كوي، او ملي او هيوادني گټي پر هر نوري گټي مخكي وگني. او د اسلام مقدس شريعت دپته امر كوي چي بايد شخصيت سم جوړ شي، ترڅو دا شخصيت هوبنيار، هدف لرونكي رامنځته شي، چي د ژوند ټول اړخونه درك كړي، او وكولاي شي د ژوند ټولو ستونزو ته يو مناسبه

لاره او حل پیدا کړي، او شر او فتنه اچوني څخه ځان وساتي لکه چې الله تعالی فرمائي: (وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) ژباړه: «او له هغې فتنې څخه ځان وژغورئ چې د هغې ناوړه اغیزه به په ځانگړي توگه یوازي پر هغو خلکو پوري محدوده پاته نه شي چې په تاسي کښي چا گناه کړې وي. او وپوهېږئ چې الله سخت سزا ورکونکی دی».

همداسې شریعت دېته توصیه کوي چې انسان باید د یو پیاوړی مطمئن او بی له کوم تردیده لرونکی شخصیت ولري او د گټې حقیقت درک کړي او حق ملاتړی وي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: روښانه مه اوسي، وایي چې: که چا مونږ سره نیکي وکړه مونږ د هغو سره نیکو کوو او که چا زموږ په حق کې ظلم او بدې وکړه نو د هغه په حق کې ظلم او بدې کوو، ځانونه ملي او وطنی کړي، که خلکو نیکي وکړه تاسو هم نیکي وکړي او که ظلم یې وکړ نو تاسو پر هغوي ظلم مکوي.

او بی له شکه یو له مهمو امرونو څخه چې د انسان په شخصیت جوړوني کې لوي اغیزه او ونډه لري هغه ملگري دي، ځکه انسان د فکر، اعتقادونو، چلند او کردار د خپل د ناستي او ولاړي ملگري څخه متاثره کېږي، او د هغه څخه رنگ اخلي او ددې خبرې دلیل شریعت، عقل، تجربه او لیدل شوي واقعیتونه دي.

نو په همدې اساس نیک ملگری د انسان په مناسبه شخصیت جوړوني کې ډیر مهم رول لري، ځکه چې هغه د دین، هیواد او ټولنه کې گټور دی، دا هغه موضوع ده چې نبي کریم (ص) خپل یاران په هغه روزلي دي، چې د هغو په لومړي سر کې ابوبکر صدیق راځي چې یوه غوره نمونه او مثال په غوره وینا او نیک او وفادار ملگری دی، لکه څنگه چې د مکي خلکو هغه ته وویل: چې ستا ملگری ددی دعوا کوي چې په یوه شپه تر بیت المقدسه تللی او بیرته راغلی، هغه به ډیر اعتماد او یقین سره د خپل ملگري محمد صلی الله علیه وسلم په هکله وفرمایل: که داسې خبره یې

کړی نو حتما به یی ریښتیا ویلي یی، زه په هغه ددغه موضوع څخه ډیر تصدیق یی کوم، او د هغه خبره د اسمانونو په هکله تصدیقوم. او دا هغه موضوع ده چې د پیغمبر (ص) یاران پر هغه ولاړ وو، او هغوي غوره پیشوا او غوره بیلگه د یو نیک ملگري دي، لکه څنگه چې د هغو ملگرتیا او دوستي د ورورولي، ځان څخه تیریدنه، یووالي، اتفاق، مثبت او گټور کارونه او مینه او محبت پر اساس ولاړ دی، نعمان بن بشیر رضی الله عنه فرمایي: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: د مسلمانانو نمونه او مثال په مینه محبت او مهرباني کې د بدن د غړو په شان دی، کله چې یو غړي په درد او عذاب وي نو ددی بدن نور غړي هم په آرام که نه وی.

په همدې ډول نیک ملگري په دنیا او آخرت کې د ډیرو برکتونو او فضیلتونو خاوندان دي، نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: الله تعالی ډیری داسی سیار او غوره ملائکي لري چې د ذکر او د الله یادوني مجلسونو په لټه کې دي، کله چې یو مجلس یې پیدا کړ چې په هغه کې د الله ذکر کېږي نو هلته کیني، او ځیني یې خپل وزري خوروي چې د هغو او د دنیا د آسمان ترمنځ فاصله نه یاتی کېږي او کله چې مجلس خلاص شو هغوي د آسان په لوري پورته کېږي نو الله تعالی د هغو نه پوښتنه کوي اګر که هغه په هر څه پوه دی: له کوم ځایه راغلي؟ هغوي وایي: ستا د بندګانو څخه راغلو چې په ځمکه کې ستا ذکر، تسبیح، تکبیر او حمد او ثنا یی ویله، او له تاڅخه یې غوښتنه کوله، وی فرمایي: زما څخه څه غواړي؟ ورته وایي: تانه ستا جنت واري، فرمایي: ایا زما جنت یې لیدلي؟ وایي: نه ای زمونږ ربه، فرمایي: نو څنگه به وي که زما جنت وگوري؟ وایي: تانه پناه غوري فرمایي: له څه نه مانه پناه غواړي؟ وایي: د دوزخ د اور څخه، فرمایي: ایا زما د دوزخ اور یې لیدلی؟ وایي نه فرمایي: نو څنگه به وي که زما د دوزخ اور وگوري؟ وایي: او ستا نه د مغفرت غوښتنه کوي، فرمایي: په ریښتیا سره هغوي ما بڅښلي، او هر

څه چې غواړي هغوی ته ورکوم، او د هر هغه څه څخه چې پناه غواړي ورته پناه ورکوم، وايي: د هغو په منځ کې فلاني بنده گنهگاره دی، کله چې د لاری څخه تیریدلو نو د هغو سره کیناسته، وی فرمایل: هغه می هم وبخښلو، هغو هغه کسان دي چې ورسره ناست کس نه بدبخته کيږي.

او ځینی نور د نیک ملگري گټي داداي چې هغوي د الله د میني محبت او د جنت ته د وردننه کیدو لامل گرځي، ابی هریره رضي الله عنه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي: یو سړي وغوستل د خپل ورور سره لیدنه وکړي چې په بل کلي کې وسیده، نوو الله تعالی په لاره کې هغه ته یو ملائک گماری کله هغه ته رسیري نو تری پوښتنه کوي چې غواړی چیرته ولاړ شی؟ وايي: غواړم خپل ورور ته ولاړم شم چې پدغه کلي کې اوسیري، ورته وایي: آیا د هغه په نزد ستا کوم مال دی هغه غواړی ترلاسه کړی؟ وایي: نه، هغه ماته د الله د رضا پخاطر گران دی، ملائک وایي: زه د الله له لوری تاته رالیږل شوی یم ترڅو تاته ددی خبر درکړم لکه څنگه چې ته خپل ورور خوښوی الله همغسي تا خوښوي.

په همدې ډول ښه ملگری ددی لامل گرځي چې د قیامت په ورځ یوځای حشر شي، انس بن مالک فرمایي: یو سړي د نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه د قیامت په هکله پوښتنه وکړه چې کله واقع کيږی؟ نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: قیامت ورځي ته څه امدگي لری؟ وفرمایل: هیڅ هم نه، مگر دا چې الله او د هغه رسول سره مینه لرم، نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: نو دهغه چا سره حشر کيږي چې ته هغو سره مینه لری، انس رضي الله عنه فرمایي: نو زه دنبی کریم صلی الله علیه وسلم ابوبکر صدیق او عمر فاروق سره مینه لرم او امید لرم چې د ددغه مینه په واسطه د هغو سره ووسم، گرکه د هغو په څیر نیک عمل هم ترسره نکړم.

الله تعالی دی امام شافعي رضي الله عنه ته ډیر خیر په برخه کړي چې فرمایي:

نيکوکارانو سره مينه لرم گرچه د هغو څخه نه وسم
خو شايد د هغو شفاعت لاسته راوړم *****

د هغه چا نه کرکه لرم چې تجارت يی گناه دی ****
گرچه مونږ د هغو سره په تجارت کې برابره ووسو ***

همدا ډول ځيني نور د نیک ملگري گټي داډي چې د الله تعالی د یاد او د
ذکر لامل گرځي، او دنيا او آخرت بشپړگني رامنځته کوي، ابن عباس
رضي الله عنهما فرمائي: يو چا د نبي کریم څخه پوښتنه وکړه: کوم د
ناستی ملگري غوره دی؟ وفرمایل: هغه چې تاسو د الله تعالی یاد او لیدنی
لامل گرځي، او ستاسو په علم او منطق اضافه کوي، او تاسو ته د
آخرت د اعمالو یاد درکوي.

بنه ملگری د خپل ورور هینداره دی، تل هغه نیک کارونو کولو ته
هڅوي، او بدو کارونو څخه یی منع کوي، او هغه څه هغه ته خوښوي
چې خپل ځانته خوښ گڼي، الله تعالی فرمائي: (وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي
خَسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ)
ژباړه: «په زمانه قسم دی؛ ه یقیني ډول، انسان په لوي توان کښي دی،
پرته له هغو خلکو څخه چې ایمان یی راوړی او بنه عملونه کوي او یو بل
ته د حق نصیحت او د صبر بنودنه کوي.»، د انس رضي الله عنه څخه
روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: خپل سره دی
مرسته وکړه هغه که ظالم وي او که مظلوم، ومو ویل: ای د الله رسوله!
که مظلوم وي مرسته به ورسره وکړو، او که ظالم وي نو څنگه به مرسته
ورسره وکړو؟ وی فرمایل: هغه ظلم کولو ته مه پریردو دا ستا مرسته د
هغه سره ده، دا هغه امر دی کله چې یو ملگري خپل دوست په بیلاري
او د شیطان څخه په پیروي کې گوري نو پری تطبیقوي او هغه ته
نصیحت کوي، او هغه ته حقیقت بیانوي او هغه ته دا توصیه کوي چې
داسی کار ترسره کړي چې هغه ته گټور دی، او د الله تعالی څخه د لري
والي د خطر وروته خبرداری ورکوي، الله تعالی فرمائي: (قَالَ لَهُ

صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ
 رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا
 شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّي أَن
 يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا
 أَوْ يُصْبِحُ مَاءً غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا وَأَحْيِطْ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ
 كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
 بِرَبِّي أَحَدًا

ژباړه: «د هغه گاونډي په خبرو اترو کېني هغه ته وويل: "ايا ته په هغه
 ذات کافر کېږي چې هغه، ته له خاوري او بيا له نطفې څخه پيدا کړي او
 ته يې يو بشپړ سړی جوړ کړي؟*پاته شوم زه، نو زما رب خو هماغه الله
 دی او زه له خپل رب سره هيڅوک نه شريک کوم.* او کله چې ته خپل
 بن ته ننوتلې، نو په هغه وخت کېني ستا له خولې څخه دا ولي را ونه وتل
 چې: ماشاالله، لا قوي الا بالله (دا هم هغه شی دی چې الله غوښتی دی، د
 الله څخه پرته بل قدرت نشته)؟ - که ته ما په مال او اولاد کېني له خپله
 ځانه تيب ويني؟*نو ليري نده چې زما رب ما ته ستا له باغ څخه ډېر
 غوره را په برخه کړي. او ستا په باغ باندي له اسمان څخه کوم افت
 راولېږي چې په هغه سره سپېره ډاگ جوړ شي،* يا د هغه اوبه په ځمکه
 کېني پرېوځي او بيا ته هغه په هيڅ شان نشي را ايستلای.* په پای کېني
 داسي وشول چې د باغ ټوله مېوه تباہ شوه او هغه د خپلو انگورو باغونه
 په څېرو باندي چپه غورځيدلي وليدل. په خپل لگښت باندي يې چې په هغه
 باغ کي کړی و، خپل لاسونه يو په بل ومېنل او وپي ويل: "کاشکي! ما له
 خپل پروردگار سره څوک شريک نه وای گڼلی."».

الله تعالی دی شاعر ډير خیر په برخه کړي چې فرمايي:

ستا واقعی ورور هغه څوک دی چې له تا سره وي***

هغه څوک چې ستا گټي لپاره ځان ته ضرر رسوي***

هغه څوک چې هرکله زمانی تاته ستونزي رامنځته کړی***

هغه وخت کې ځان پراگنده کوي خو تا راتولوي****

په همدې ډول لکه څنگه چې نیک ملګري په دنیا او آخرت کې ښه اثرات لري، په همدې ډول سره بد او بیلاری ملګري هم د بد او ناوړه شخصیت جوړني کې رغنده رول لوبوي، نوپردی اساس په دنیا او آخرت کې لویې او ناوړې پیلې لري، ځکه بدملګري لوړ ارزښتونه لمنځه وړي او نیک اخلاق فاسدوي، ځوانان او تنکې ځوانان فاسدوي، د کار او زحمت لاره ودروي، شایعي خپروي او فتنه رامنځته کوي، و بد ملګري هڅه کوي چې خپل ملګری په بدو او فاسدو عقایدو او خرابو فکرونو بیلاری کړي، قرانکریم مونږ ته په واضح ډول د بد ملګری بیان کوي او فرمایي: (فَأَقْبِلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ يَقُولُ أَأَنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ أَعَدَّا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينَ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ) ژباړه:» بیا به هغوی یو بل ته په مخ اړولو د حالاتو پوښتنه وکړي.* د هغو څخه به یو تن ووايي: "په دنیا کې زما یو ملګری ؤ * ما ته به یې ویل: «ایا ته له هغو تصدیق کوونکو څخه یې؟* ایا دا رښتیا ده چې کله مور مړه شو، او خاوري شو او د هډوکو ډانچه شو، نو مور ته به سزا او جزا راکړه شي؟»* اوس ایا تاسې د هغه (د حق منکر) د حال څخه خبرېدل غواړئ؟* له دې ویلو وروسته چې څنگه هغه لاندې وګوري، نو د دورځ په تل کې به دغه (د حق منکر) وویني؛* و هغه ته (به د ملامتیا په ډول) ور ږغ کړي: "په خدای قسم، تا خو زما تباه کول غوښتل؛* که زما د رب فضل را باندي نه وای، نو نن به زه هم له هغو کسانو څخه وم چې نیول شوي، راوستل شوي دي.* ښه نو، اوس (دا یقیني نده چې) مور (جننیاں) له مړه کېدونکو څخه نه یوو؟* کوم مرګ چې مور ته راتلونکی ؤ، هغه خو مخکې راغی، اوس به مور ته هېڅ عذاب نه وي؟*» په یقیني ډول همدغه

ستر برياليتوب دی. * د همدغسي برياليتوب لپاره بايد عمل کوونکي عمل وکړي».

الله تعالی په بل آيت کې فرمايي: (وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلِيْتَنِي اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيْلًا يُوَيْلْتَنِي لِيْتَنِي لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا لَقَدْ اَضَلَّنِي عَنْ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا) ژباړه: «ظالم انسان به خپل لاسونه چيچي او وايي به: "کاشکي ما د پېغمبر ملگرتيا کړي وای؛ *هی زما بده بخته، کاشکي ما فلانی سړی په دوستی سره نه وای نیولی، *هغه تیر ایستلم، هغه نصیحت می ونه مانه چي ما ته راغلی و. شیطان د انسان په حق کښي ډېر زیات بی وفا غولونکی ثابت شو».

په همدې ډول بد ملگری د ويجاړی او ظلم لامل پخپل نفس او نورو گرځي، او د هغو نه ترټولو خطرناکه هماغه دی چې هڅه کوي ترڅو تا هم دغه ويجاړگر او بی لاری او منحروفو ډلو سره یو ځای کړي او هغوي تا د د ځمکي د ويجاړي فساد او لمنځه وړني ته وهڅوي، او هغه څوک چې هڅه کوي تا په وینا او کردار سره مخدره توکو ته وهڅوي او معتاده کړي، ځکه دوي هغه کسان دي چې انسان د هلاکت او د الله تعالی غضب سره په دنیا او آخرت کې مخامخ کوي.

اقول قولی هذا و استغفرالله لی ولکم

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قیامت تر ورځي پوري په نیکی سره د هغه تابعداري کوي.

ډیرو درنو مسلمانانو ورونو:

پرمونږ ټولو لازمه ده چې ځانونه د بد او خراب ملگرو څخه وژغورو او هغه سره تعامل ونکړو الله تعالی فرمايي: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْنَا فِي الْكِتَابِ اَنْ اِذَا

سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفِرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ژباړه: «الله په دې کتاب کښي، تاسي ته پخوا امر کړيدی چي که په هر خای کښي واوری، چي د الله د ایتونو پر خلاف اواز پورته کیري او مسخري ور پوري کیري، هلته مه کښینی، تر هغه چي خلك په کومه بله خبره کښي مصروف شي. اوس که تاسي داسي کوی، نو تاسي هم د هغو په څېر یاست. باور ولری چي الله منافقان او کافران په دورخ کښي یو خای راغونډوي» او په بل آیت کي فرمایي: **(وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ)** ژباړه: «او [ای محمده (ص)!] کله چي ته هغه خلك ويني چي زموږ په ایتونو کښي نقطې لټوي، نو د هغو له څنگ څخه پاڅېره، تر دې پوري چي هغوی دا بحثونه پرېږدي، په نورو خبرو پېل وکړي. او که کله شیطان تا په هېره کښي واچوي، نو چي څه وخت دا خطا احساس کړی، له هغه وروسته بیا ددې ظالمانو څنگ ته مه کښېنه»، او نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: انسان د خپل ملگری په دین وي، نو باید ټول د تاسو پردي پام ولری چي څوک ملگری ټاکی، او همداسی فرمایي: بی له مؤمن څخه بل چا سره ملگریا مکوه، او نباید ستا خواږه بغیر د کوم پرهیزگاره شخص وخوري، حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه فرمایي: انسانان د هغو د ملگرو څخه وپېژنی، ځکه انسان هغه څوک خپل ملگری ټاکی چي هغه ورته گران وي او د هغه نه متاثره وي.

الله دی شاعر ته خیر ورکړي چي فرمایي:

کله چي د خلکو په منځ کي اوسیري نو د هغو نه غوره خپل ملگری وټاکه**

پست او ذلیل ملگری مه غوره کوه داسی نشي چي ذلیل سره ته هم ذلیل شی***

د شخص په هکله پوښتنه مکوه بلکي د هغه د ملگري په هکله پوښتنه وکړه****

ځکه هر ملگري خپل ملگري ته اقتدا کوي***

مونږ پردی تاکید کوو چې د شخصیت جوړنه دملگري له لاري د ټولني گډ مسئولیت دی، باید ټولني هغه ته پاملرنه وکړي، او ټول باید ددغه مسئولیت لویوالي ته متوجه شي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: تاسو ټول د شپونکي په څیر یاست، او دخپل رعیت مسئول، پاچا د خپل د رعیت مسئول او شپونکی دی، سړی د خپل کورني شپونکی او مسئول دی، ښځه د کور شپونکي او د رعیت مسئوله ده، او خادم یا غلام د خپل د بادار د مال شپونکی او د خپل رعیت مسئول دی، نو باید د بچیانو او ځوانانو په ورنه کې د کورنیو، مدرسو جماتونو او ټول روزنیز او فکري رسنیز مرکزونو ته په اول کې پام وکړو، او یو له بل سره هڅه وکړو ترڅو ځوانان د تندرو فکري ډلو چې د ویجاړی مفکوره لري د تاثیر او اغیزو څخه یې وژغورو، او کوبښن وکړو چې د ځوانانو په ذهن او فکر کې د ملي او د وطن دوستي حس ته ځای ورکړو، نو د اولادونو او د ځوانانو روزل او د هغو لپاره د غوره ملگري پیدا کول زمونږ ټولو پر غاړه یو لوی او خطرناکه مسئولیت دی. الله تعالی فرمایي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) ژباړه: «ای مؤمنانو! خپل ځانونه، خپل اولاد او کورنی له هغه اور څخه وژغورئ چې د سون مواد به یې انسانان او تیري وي؛ پر هغه به غوسه ناکي، سخت زړې پرېښتي څارونکي وي، چې هیڅکله به د الله له حکم څخه سر نه غړوي او هر امر چې ورته کیږي، هغه به په ځای راوړي»، او پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: الله تعالی د ټول راعیانو او شپونکیانو څخه پوښتنه کوي چې آیا د خپل رعیت ساتنه کړی او که

ضایع کری دی ده؟حتی تردی چی یو کس د خپل د کور مسئول وی
پوښتنه تری کیږی.
یا الله! مونږ ته ښه او نیک ملگری راپه برخه کری، او هغوی گټی مونږ
ته ورسوی.